

ftole paa, saa at de kunne fortsætte deres Virksomhed, og gaa frem Aar efter Aar efter en bestemt Overveielse. Uden dette kan Bestyrelsen ikke føre en virkelig nyttig Tilværelse, ellers vil den let komme i den Situation ligeoverfor de Familier, som den i Forhold til Kommunen stræber at holde udenfor Fattigvæsenet, at Intet bliver sikkert for den i den Henseende. Siv Bestyrelserne, som sagt, et Minimum, selv om det kun bliver 50 Dre pr. Individ, det er deres Ret, det maa de have som Tilflugt til deres Budget, og til hvad de ellers paa andre Maader kan søge at skaffe sig. Seg er forøvrigt enig med det ærede Medlem fra Frederiksværk (Holch) i, at der fornuftigvis efter Reglerne i vor kommunale Lovgivning ogsaa burde sættes et Maximum, en Begrænsning for, hvad Kommunalbestyrelsen uden høiere Tilladelse kan afgive til disse Kasser. Dette Maximum bør ikke sættes for lavt, men det kan være rimeligt nok, at der sættes et Maximum, og jeg tænker ogsaa derpaa, fordi visse konservative Interesser vil træde visse Hensyn tagne, naar vi kommer til, og det kommer vi til en Gang, at forandre den konservative Valgmaade til de kommunale Raad. Dette vil ikke forstyrre Bestyrelsens Virksomhed. Er denne bleven saa velsignelsesrig og anerkjendt i Kommunen, at den tager Maximum, saa vil den væsentlig have lettet Fattigvæsenet og have gjort en saa velsignelsesrig Nytte for Kommunen, at baade Kommunalbestyrelsen og høiere Autoriteter ikke ville nægte rimelige Tilflugt i samme Retning, men for en Ordens Skyld tror ogsaa jeg, at det er rigtigt. Hvorfor kan saadan Understøttelse ikke strækkes ud over 2 Aar? Det er et Spørgsmaal, som jeg haaber Udvalget vil tænke over. Hvorfor kan en Moder ikke blive boende hos sin fattige Datter i en saadan Kommune, naar hun har boet der i nogle Aar, og Datteren gjerne vil pleie hende paa det Sidste med en forholdsvis ringe Hjælp? Hvorfor kan hun saa ikke faae denne Understøttelse efter Lovens Regel, uden at det absolut skal kaldes Fattighjælp. Seg nævner kun et Exempel, der kan naturligvis paa staaende Fod nævnes Hundreder, hvor man, hvis man holder paa de 2 Aar, netop vil faa de samme berettigede humane Hensyn ihjel, som have været de ledende ved Lovforslagets Forfattelse. — Med Hensyn til Bestyrelsen er det min Mening, at dens Medlemmers Antal som Minimum allerede er sat meget lille. Den Bestemmelse, at de kunne tage Hjælp udenfor deres Midte, er rigtig nok, men saadan Hjælp er ikke det samme som Bestyrelsen selv. Det har en ganske anden

Betydning, at de ere valgte ved Medborgernes Tillid til at hjælpe, end at Bestyrelsen benytter sin Ret til at tage Hjælp udenfor sin Midte. Der bør altsaa gives en lettere Afgang, en Afgang, der er saa let som mulig til en meget talrig Bestyrelse, og efter Tanken vil der her i Kjøbenhavn blive en Hovedbestyrelse, der i Tal vil nærme sig op til Repræsentantskabet, med Afdelingsbestyrelser, saa det bliver en hel anden Historie, end der nævnes i § 8, hvor man nærmest har haft Landkommunerne for Die. Det bør nævnes i Loven selv for virkelig at gjøre Indtryk af, at det er Lovgivningsmagtens Mening, at der skal være Alvor i den Sag. Med Hensyn til Valgene da maa jeg haabe, at man ved denne Leilighed som ved enhver eftersølgende fastsætter Søndagen som Valgdag og bestemmer Tiden for det i Loven. Det er efter min Mening forargeligt, saaledes som Valg nu foregaa. Lovforslaget har taget visse Bestemmelser fra de hidtils Kommunalløve, saaledes at Valgene ikke maa slutte før efter en vis Tids Forløb, før der i enkelte Tilfælde er gaaet en 2—3 Timer. Det er altid en Hjælp, men de høirefindede Bestyrelser, som nu findes i Kjøbstæderne, have ikke en Gang den Velvilje overfor Smaa-folk, at de lægge Valget hen til om Søndagen — maaske er det heller ikke gjørligt efter Søndagsloven, det skal jeg ikke komme ind paa i dette Dieblif — men de ansætte ogsaa gjerne Valget til midt paa Dagen eller til en saadan Tid, at det er gjort Arbeidere og Smaa-folk saa vanskeligt som muligt at faae afgivet deres Stemmer, og det, selv om der er en Opposition i vedkommende Kommunalraad, der siger: Det er inhumant. Lovens Mening er at høre alle Velgeres Mening om det Spørgsmaal, sæt derfor Valget til en Tid, hvor det er mere muligt at faae stemt. Nei, Partihensyn! Thi Alt er Partihensyn i vore Dage, saaledes som det i Gaar sagdes af det ærede Medlem fra Vro (Brockenhuus=Schad), maaske dog med en lidt feil Adresse. Valgene ansættes til Kl. 10 for at sluttes Kl. 12 eller seneft Kl. 1, saa hvis Smaa-folk ville have stemt, maa de undvære deres Middagsmad og maa møde i deres Arbeidsdragt, hvad de maaske endnu paa visse Steder ere penible nok til ikke at ville. Seg siger altsaa: Sæt Søndagen til Valgdag, og kunne de ikke faae Søndagen til Valgdag, saa sæt i hvert Fald et bestemt Afløst, saa at der bliver Tid nok til, at Folk, inden Valget er endt, kunne faae afgivet deres Stemme. Det var Et, men der er endnu et Andet: Bestemmelsen om skriftlig